

РЕШЕНИЕ

№ 19427

гр. София, 19.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 05.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **2087** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.70,ал.1 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на А. А. Х. - гражданин на И. срещу Решение № УПП-515/10.07.2025 година на Интервюиращ орган при Транзитен център Пъстрогор, с което последният на основание чл.70,ал.1 от ЗУБ, вр. с чл.13,ал.1,т.1 и т.2 от ЗУБ отхвърлил молбата за предоставяне на международна закрила на А. А. Х.- гражданин на И..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се,че същото е постановено в противоречие с административно-производствените правила на ЗУБ и на нормите на чл.35 от АПК, като е представил нови доказателства и е изтъкнал нови факти, които обаче не се приети като основателни. Иска се отмяна на Решението и връщане на преписката със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона на Интервюиращ орган при РПЦ- С.. Иска се възстановяване на срока за обжалване на решението и в случай на издадени и влезли в сила ПАМ по ЗЧРБ изпълнението им да се спре по реда на чл.67, ал.1 от ЗУБ.

В съдебно заседание, оспорващият- А. А. Х. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването-Интервюиращ орган при Транзитен център- Пъстрогор, редовно и своевременно призван, не изпраща представител.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № РД-446/22.06.2022 година на Председател на ДАБ е определена Д. С. З. – Младши експерт-интервюист в Транзитен център– Пъстрогор за интервюиращ орган ,който може да провежда производства по ЗУБ.

Със Заповед от 21.06.2025 година на За- началник ГПУ- С. е наложена ПАМ-“ Връщане до страна на произход“ – И. на чужденеца А. А..

На 01.07.2025 година оспорващият подал молба за международна закрила до ДАБ чрез Дирекция „Миграция“, като молбата е регистрирана в ДАБ на 07.07.2025 година, попълнил Регистрационен лист, в който посочил, че е гражданин на И.,по религия мюсюлманин сунит, влязъл е в РБ на дата 21.06.2025 година, запознат е с правата и задълженията на търсещите закрила и със Списъка на организациите, предоставящи правна помощ.

На 07.07.2025 година до оспорващия е изпратена Покана за явяване на интервю на дата 08.07.2025 година, връчена му на разбираем за него език с помощта на преводач от кюрдски език, На 08.07.2025 година с оспорващия е проведено интервю от интервюиращ орган при ТЦ- Пъстрогор, посочил е, че няма комуникативни пречки посоченият преводач да бъде такъв от кюрдски език, разбира превода, няма близки и роднини в Европа,напуснал И. на 12.06.2025 година с паспорт и виза с автобус до [населено място], целта му е била да отиде в Германия, като в Турция останал 6 дни, границата на България преминал нелегално укрит в товарен автомобил, но още на границата го е задържала полицията , не притежава разрешение за влизане и пребиваване в РБ, не е подавал преди това молба за закрила, не е бил арестуван в държавата си на произход, не е бил осъждан , живял е в [населено място], намиращ се на ирано- иракската граница, безработицата и несигурността са го принудили да напусне И., както и ирано-израелският конфликт , несигурността го е притеснявала, бомбардировките и въпреки че те не са били над иракска територия, самолетите прелитали и над И., семейството му останало да живее в същия град , не е имал финансова възможност той и семейството да отидат на друга място в И. , като в Европа е по- сигурно , работил е в земеделието, не е имал никакви проблеми в страната си на произход, и преди да напусне И. е имал желание да отиде в Германия, защото там има работа, не е членувал в политическа партия или организация, не е имал проблеми, свързани с неговия етнос и религия, и иска да остане в РБ и е подал молба за закрила.

На 10.07.2025 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № УПП-515, с което отхвърли молбата за предоставяне на международна закрила на А. А. Х..

По делото няма доказателства кога решението е връчено на оспорващия.

Настоящият съдебен състав намира, че преди да се произнесе по съществуващото на спора, следва да обсъди искането за възстановяване срока за обжалване на решението.

В Чл. 70, ал.1 от ЗУБ е посочено, че при наличие на основания по чл. 13, ал. 1 в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорено производство, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна.Липсата на достатъчно данни поради непровеждане на интервю по чл. 63а, ал. 7 не може да е самостоятелно основание за отхвърляне на молбата, а по силата на алинея 6 Решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76, а от своя страна Решението на председателя на Държавната агенция за бежанците се връчва на чужденеца, търсещ международна закрила или на неговия законен представител или адвокат. Съдържанието на решението, както правата и задълженията, произтичащи от него, му се съобщават на език, който разбира. Връчването се удостоверява с подписи на чужденеца и на преводача, съответно на тълковника, и на длъжностното лице. Отказът да подпише решението се удостоверява с подписите на двама свидетели. Ако решението не бъде връчено лично в 14-дневен срок от издаването му, на чужденеца се изпраща съобщение с обратна разписка. При неявяване в 7-

дневен срок от получаване на съобщението с обратната разписка решението се счита за връчено. Ако съобщението с обратната разписка се върне в Държавната агенция за бежанците поради невъзможност за връчване, решението се счита за връчено. След връчване на решението чужденецът има право да се запознае с личното си дело.

Съдът намира, че е не налице хипотезата на чл.161 от АПК за възстановяване срок за подаване на жалба/ която разпоредба е посочена от страна на процесуалния представител на оспорващия, защото в разпоредбата на чл.161,ал.1 АПК са визирани предпоставките за подаване на искане за възстановяване на пропуснат срок за обжалване-разпореждане, с което жалбата се оставя без разглеждане, и искане подадено в 7 дневен срок от получаване на съобщението, с което жалбата се оставя без разглеждане. В изречение три на тази разпоредба е посочено, че искането за възстановяването на срока, може да бъде подадена заедно с жалбата.

В конкретния случай, няма Разпореждане на Интервюиращ орган при ТЦ- Пъстрогор, с което жалбата е оставена без разглеждане, за да е приложима нормата на чл.161 от АПК, а възстановяването на срок за подаване на жалба е уредено в ГПК.

Правната регламентация на възстановяване на срокове се съдържа в чл.64 и сл. ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК и съгласно същата процесуалните действия, извършени след като са изтекли установените срокове, не се вземат предвид от съда. Страната, която е пропуснала установения от закона или определения от съда срок, може да поиска неговото възстановяване, ако докаже, че пропускането се дължи на особени непредвидени обстоятелства, които не е могла да преодолее. Молбата за възстановяване се подава в едноседмичен срок от съобщението за пропускането му. Не се допуска възстановяване, ако е било възможно продължаване на срока за извършването на пропуснатото действие. Не може да бъде продължаван срокът за подаване на молба за възстановяване на срок. В чл.65 от ГПК е посочено какво трябва да съдържа молбата за възстановяване на срок за обжалване- в нея се посочват-всички обстоятелства,които я обосновават,всички доказателства за основателността ѝ и едновременно с молбата за възстановяване на срока се подават онези книжа, за подаването на които се изисква възстановяването на срока, а ако срокът е за внасяне на суми за разноски, съдът определя нов срок за внасянето им, като подаването на молбата не спира хода на делото. По аргумент от нормата на чл.66 от ГПК,молбата се подава с препис за насрещната страна, която може да даде отговор в едноседмичен срок. Молбата се разглежда в открито заседание. Срещу определението, с което се отказва възстановяване на срока, може да се подаде частна жалба. Когато уважаването на молбата налага провеждане на открито съдебно заседание, съдът при необходимост може да отмени действията, извършени преди възстановяването на срока.

В конкретния случай,в молбата за възстановяване срока за обжалване, молителят е посочил, че е нарушена разпоредбата на чл.76 от ЗУБ относно връчването на решението, което предпоставя възстановяване на срока за подаване на жалба. Нормата на чл.76 от ЗУБ сочи, че Решението на председателя на Държавната агенция за бежанците се връчва на чужденеца, търсещ международна закрила или на неговия законен представител или адвокат. Съдържанието на решението, както правата и задълженията, произтичащи от него, му се съобщават на език, който разбира. По силата на алинея втора връчването се удостоверява с подписи на чужденеца и на преводача, съответно на тълковника, и на длъжностното лице. Отказът да подпише решението се удостоверява с подписите на двама свидетели. Ако решението не бъде връчено лично в 14-дневен срок от издаването му, на чужденеца се изпраща съобщение с обратна разписка. При неявяване в 7-дневен срок от получаване на съобщението с обратната разписка решението се счита за връчено. Ако съобщението с обратната разписка се върне в Държавната агенция за бежанците поради невъзможност за връчване, решението се счита за връчено. След връчване на решението

чужденецът има право да се запознае с личното си дело.

В конкретния случай, на първо място оспорващият не сочи никакви особени непредвидени обстоятелства, за да бъде възстановен срок за обжалване и то посочени в нормата на чл.64 от ГПК, а напротив изтъква, че не е спазена процедурата по чл.76 от ЗУБ.

От доказателствата по делото се установява, че ответникът по оспорването не е спазил визираната в нормата на чл.76 от ЗУБ процедура за връчване, като няма доказателства оспорващият да е бил търсен на посочени и известен адрес, и не намирането на оспорващия на адреса да е оформено по предвидения в закона ред, а напротив само е посочено, че е изготвена Докладна записка, но тя е 14.07.2025 година и в нея е посочено, че оспорващият е в неизвестност от 10.07.2025 година и е оспорващият самоволно е напуснал РПЦ- X. на 10.07.2025 година.

Ответникът по молбата е изпратил съобщение до оспорващия на настоящия му адрес и то с обратна разписка, без да спази визираната в нормата на чл.76 процедура и ред- първо лично да връчи на чужденеца Решението и едва след невъзможност за лично връчване да предприеме действия по връчване чрез останалите способи, визириани в нормата на чл.76 от ЗУБ- по пощата с обратна разписка. На тази плоскост, след като не е спазена процедурата по лично връчване на Решението на оспорващия, нито има доказателства кога, на коя дата и къде е търсен оспорващият за лично връчване, а направо е пристъпил към връчване по пощата с обратна разписка ответникът по оспорването е допуснал нарушение на нормата на чл.76,ал.2 от ЗУБ, което води до извод, че Решението не се счита за връчено на дата 19.08.2025 година, а за невръчено въобще и след като изобщо не е връчено по реда, указан в нормата на чл.76 от ЗУБ, то срокът за обжалване изобщо не е започнал да тече и не е налице сочената от процесуалния представител на оспорващия хипотеза на възстановяване на срока за обжалване, защото решението изобщо не е връчено, а възстановяване на срок за обжалване урежда друга хипотеза- надлежно връчване на съответния акт и пропускането на срока да се дължи на особени непредвидени обстоятелства, но за лицето, което е пропуснало срока. Това води до недопустимост на молбата за възстановяване срока за обжалване на Решението и до прекратяване на производството по делото в тази му част.

Но след като не е спазена процедурата за връчване на Решението регламентирана в нормата на чл.76 от ЗУБ, то жалбата се явява процесуално допустима предпоставяща разглеждането и.

На тази плоскост, настоящият съдебен състав намира, че жалбата е подадена в законоустановен срок от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Оспореното Решение № № УПП-515/10.07.2026 година на Интервюиращ орган при Транзитен център- Пъстрогор представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визириани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган- това е Интервюиращ орган при Транзитен център- Пъстрогор, на когото изрично по силата на чл.48,ал.1,т.10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да извършва действията, предвидени в ЗУБ. Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства е видно, че лицето Д. З. изрично е определена от Председател на ДАБ към МС за Интервюиращ орган по реда на чл.48,ал.1,т.10 от ЗУБ.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл.70,ал.1, врс чл.13,ал.1, т.1, ит.2 от ЗУБ.

При издаването на решението, Интервюиращ орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

От доказателствата по делото е видно, че след като му е издадена Заповед за налагане на ПАМ- „ Връщане до страна на произход на дата 21.06.2025 година, оспорващият на 01.07.2025 година депозирал до ДАБ молба за международна закрила чрез Дирекция „Миграция“ , регистрирана в ДАБ на 07.07.2025 година, като на същата дата е изпратена покана за явяване на интервю на оспорващия на 08.07.2025 година, на посочената дата е проведено интервю с оспорващия в присъствието на преводач от кюрдски език, а протоколът от проведено интервю е подписан от оспорващия, от интервюиращ орган и от присъствалия преводач. Според легалното определение на параграф 1,т.1 от ДР на ЗУБ. "Чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш., както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а „чужденец, търсещ закрила“ е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1,т.2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от чужденец до Република България/ параграф 1,т.10 от ДР на ЗУБ.

Административният орган е приложил нормата на чл.70 от ЗУБ, сочеща, че при наличие на основания по чл. 13, ал. 1 в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорено производство, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна.

От своя страна, разпоредбата на чл.13 от ЗУБ визира предпоставките, при наличието на които молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът се позовава на основания извън предмета на този закон- т.1 и т.2- не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване, като ответникът по оспорването в предвидения от закона срок от 14 работни дни е провел ускорено производство по общия ред, анализирал е бежанската история на търсещия закрила и обосновано е приел, че е налице хипотезата на чл.13,ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ и молбата е явно неоснователна, тъй като изложените от търсещия закрила обстоятелства не могат да обусловят релевантна причина за напускане на държавата му на произход, която да бъде предпоставка за предоставяне статут на бежанец, не е изложил релевантни доводи за нежеланието си да остане или да се завърне в И.. Наред с това от проведеното интервю не може да се установи, че същият е бил принуден да напусне родината си вследствие на преследване, опасения от преследване от каквото и да е естество или заплаха от преследване, а единствената му цел е била да отиде в Германия в търсене на по-добре платена работа и по-добър живот. Липсват основателни опасения за сигурността на правата на оспорващия по изброените в чл.8,ал.1 от ЗУБ предпоставки – раса,религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, не е посочил никакви лични опасения от преследване и няма данни да е бил обект на физически или психически мерки по причини, посочени в чл.8,ал.1 от ЗУБ, като в интервюто си е посочил, че е не членувал в политическа партия или организация, не е арестуван или осъждан в И., не е имало спрямо него посегателства, напуснал е И. легално с паспорт и виза, не е бил търсен или преследван и искането за предоставяне статут на бежанец е неоснователно, като историята му стои извън предмета на ЗУБ. Наред с това, не са налице основания за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл.9 от ЗУБ и от бежанската история на оспорващия не може да се установи, че е бил принуден да напусне И. поради тежки

посегателства или реална опасност от изтезание или нечовешко и унизително отнасяне или наказание, и за оспорващия не съществува бъдещ риск от посегателства. Наред с това в И. няма вътрешен въоръжен конфликт, като от Справката за ситуацията в страната на произход на оспорващия от Дирекция“ Международна дейност“ е видно, че в И. няма вътрешен въоръжен конфликт, липсват и доказателства за промяна в ситуацията в страната на произход към датата на постановяване на съдебното решение, а изложеното, че между И. и И. има въоръжен конфликт, който засяга границата на И. и И. не е достоверно и ако в действителност е виждал самолети и бомбардировки, то той е имал възможността да се премести на друго място в И., което е далеч от тези бомбардировки, но както сам твърди, не го е направил, а е потърсил по-добър живот, като целта му е била да отиде в Германия, за да живее по-добре и да има по-добре платена работа, което сочи, че той е мигрант, а не бежанец. Нещо повече-оспорващият е подал молба за закрила в РБ едва след като е бил заловен в РБ преминавайки нелегално българската граница, което сочи, че той е подал молбата си за крила само и единствено да осуети изпълнението на наложената му ПАМ-“ Връщане до страна на произход И. от 21.06.2025 година. Молбата на оспорващия законосъобразно е отхвърлена като явно неоснователна съгласно чл.13,ал.1 т.1 от и т.2 от ЗУБ, което предполага законосъобразност на решението.

С оглед изхода на спора претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователна. Ответникът по оспорването не е заявил претенция за присъждане на разноски.

Що се касае до искането на оспорващия да бъде спряно изпълнението на издадените и влезли в сила ПАМ по ЗЧРБ, то това искане е недопустимо. На първо място, съдът не притежава правомощия да спре изпълнението на какъвто и да е акт по ЗЧРБ в това производство, тъй като косвен съдебен контрол в административното право е недопустим. На второ място, няма как съдът да спре изпълнението на влязъл в сила административен акт, още по-малко – на евентуално издаден такъв по ЗЧРБ или при бъдещо издаване.

Воден от гореизложеното и на основание чл.85,ал.3 ЗУБ, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ ИСКАНЕТО НА А. А. Х.-гражданин на И. за възстановяване срока за обжалване на Решение №УПП -515/10.07.2025 ГОДИНА НА ИНТЕРВЮИРАЩ ОРГАН ПРИ ТЦ – ПЪСТРОГОР.

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО АДМ. ДЕЛО № 2087/2026 ГОДИНА В ТАЗИ МУ ЧАСТ.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ ИСКАНЕТО НА А. А. Х. – ГРАЖДанин на И. ДА БЪДЕ СПРЯНО ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ИЗДАДЕНИ И ВЛЕЗЛИ В СИЛА ПАМ ПО ЗЧРБ.

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО АДМ. ДЕЛО № 2087/2026 ГОДИНА ОПИСА НА АССГ В ТАЗИ МУ ЧАСТ.

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА А. А. Х. - гражданин на И. срещу Решение № УПП-515/10.07.2025 година на Интервюиращ орган при Транзитен център Пъстрогор, с което последният на основание чл.70,ал.1 от ЗУБ, вр. с чл.13,ал.1,т.1 и т.2 от ЗУБ отхвърлил молбата за предоставяне на международна закрила на А. А. Х.- гражданин на И.. На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване ,съгласно разпоредбата на чл.85,ал.4 ЗУБ, А В ПРЕКРАТИТЕЛНАТА ЧАСТ , ИМАЩО ХАРАКТЕР НА ОПРЕДЕЛЕНИЕ – ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ С ЧАСТНА ЖАЛБА ПРЕД ВАС НА РБ В 7 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО.

СЪДИЯ:

